

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 20 listopada 2008 r. *

W sprawie C-209/07

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Supreme Court (Irlandia) postanowieniem z dnia 8 marca 2007 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 20 kwietnia 2007 r., w postępowaniu:

Competition Authority

przeciwko

Beef Industry Development Society Ltd,

Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Ó Caoimh, J.N. Cunha Rodrigues, U. Lohmus
i P. Lindh (sprawozdawca), sędziowie,

* Język postępowania: angielski.

rzecznik generalny: V. Trstenjak,
sekretarz: C. Strömholm, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 4 czerwca 2008 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Competition Authority przez V. Balaguer, działającą w charakterze pełnomocnika, D. McDonalda i A. Collinsa, SC, oraz przez Ú. Tighe, BL, działających z upoważnienia D. McFaddena, solicitor,
- w imieniu Beef Industry Development Society Ltd przez D. O'Donnella, M. Collinsa i D. Barniville'a, SC, oraz przez I. McGrath, BL,
- w imieniu rządu belgijskiego przez C. Pochet, działającą w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez X. Lewisa oraz J. Samnaddę, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 4 września 2008 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- ¹ Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 81 ust. 1 WE.
- ² Wniosek ten został złożony w ramach sporu między Competition Authority (urzędem ochrony konkurencji) a Beef Industry Development Society Ltd (zwaną dalej „BIDS”) i Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd (zwaną dalej „Barry Brothers”), dotyczącego decyzji BIDS w sprawie przeprowadzenia racjonalizacji sektora mięsa wołowego w Irlandii.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

- ³ Z postanowienia odsyłającego wynika, że spór zawisły przed Supreme Court wpisuje się w kontekst nadwyżek zdolności produkcyjnych w sektorze wołowiny w Irlandii, a w szczególności w sektorze przetwórczym (ubój i usuwanie kości z mięsa).

- 4 W analizie przygotowanej w 1998 r. na wspólny wniosek rządu irlandzkiego i przedstawicieli sektora wołowiny stwierdzono konieczność ograniczenia liczby przetwórców z 20 do 4–6. W raporcie tym zawarto też zalecenie, by przedsiębiorstwa mające zostać na rynku (zwane dalej „pozostającymi”) wypłaciły odszkodowanie przedsiębiorstwom zmuszonym do opuszczenia rynku (zwanym dalej „odchodzącymi”).
- 5 W 1999 r. grupa robocza powołana przez ministra rolnictwa i żywności doszła do podobnych wniosków i zaleciła utworzenie przez przetwórców funduszu odszkodowań.
- 6 Zgodnie z tymi wnioskami w dniu 2 maja 2002 r. dziesięciu głównych przetwórców utworzyło BIDS. BIDS opracowała projekt planu racjonalizacji przewidujący między innymi ograniczenie zdolności przetwórczych o 25%, czyli równowartość rocznej wielkości przerobu około 420 000 sztuk bydła.
- 7 BIDS zamierzała osiągnąć ten cel w drodze umów zawieranych między pozostającymi a odchodzącymi zgodnie z treścią modelowego porozumienia, którego główne cechy zostały zwięźle omówione w następnym punkcie.
- 8 Zgodnie z tym modelowym porozumieniem pozostający ponoszą ciężar wypłaty odszkodowań odchodzącym, a wysokość tych odszkodowań określają strony. BIDS wypłaca te odszkodowania odchodzącym. Pozostający spłacają BIDS, uiszczając

składkę w wysokości 2 EUR za sztukę bydła w wypadku zwykłej wielkości przerobu i w wysokości 11 EUR w wypadku przerobu ponad tę wielkość. Odchodzący zobowiązują się w zamian, że:

- zniszczą lub wycofają z eksploatacji należące do nich urządzenia do przetwarzania mięsa lub sprzedadzą te urządzenia wyłącznie osobom mającym siedzibę poza terytorium Irlandii lub, stosownie do okoliczności, sprzedadzą te urządzenia pozostającym, o ile pozostający wykorzystają je jako sprzęt zapasowy lub części zamienne;
- nie będą korzystać przez okres pięciu lat, w celu przetwarzania mięsa wołowego, z terenów, na których znajdowały się te urządzenia; i
- nie będą konkurować z pozostającymi na rynku przetwórstwa mięsa wołowego w Irlandii przez okres dwóch lat.

9 Barry Brothers jest spółką zajmującą się przetwórstwem mięsa wołowego. Spółka ta zawarła z BIDS porozumienie odpowiadające cechom opisanym w poprzednim punkcie.

10 BIDS zawiadomiła Competition Authority o tym porozumieniu oraz o porozumieniu modelowym (zwanych dalej „porozumieniami BIDS”).

11 W dniach 5 i 26 czerwca 2003 r. Competition Authority poinformował BIDS, że jej zdaniem porozumienia BIDS są sprzeczne z art. 81 ust. 1 WE, a w dniu 30 czerwca 2003 r. Competition Authority wystąpił do High Court o nakazanie BIDS i Barry Brothers zaniechania wdrożenia tych porozumień.

- 12 Wyrokiem z dnia 27 lipca 2006 r. High Court oddalił ten wniosek. Sąd ten orzekł, że porozumienie zawarte między BIDS a Barry Brothers nie podlegało zakazowi przewidzianemu w art. 81 ust. 1 WE ani nie spełniało przesłanek wyłączenia, o których mowa w art. 81 ust. 3 WE.
- 13 Competition Authority wniósł skargę na to orzeczenie do Supreme Court, który postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Jeżeli ustalono w sposób zadowalający sąd, że:

- a) istnieje nadwyżka zdolności produkcyjnych w branży przetwórstwa mięsa wołowego, która — obliczana w szczytowych okresach przerobu — stanowi około 32%;
- b) skutek wspomnianej nadwyżki zdolności produkcyjnych będzie miał bardzo poważne konsekwencje dla średnioterminowej rentowności całej branży;
- c) chociaż [...] skutki [...] nadwyżki nie są jeszcze odczuwalne w znacznym stopniu, niezależni konsultanci poinformowali, że nadwyżka zdolności produkcyjnych nie zostanie prawdopodobnie wyeliminowana w najbliższym okresie za pomocą zwykłych środków rynkowych, natomiast z upływem czasu nadwyżka zdolności produkcyjnych doprowadzi do bardzo poważnych strat i w konsekwencji do opuszczenia branży przez przetwórców i zakłady;

- d) przetwórcy mięsa wołowego stanowiący w przybliżeniu 93% rynku dostaw mięsa wołowego wspomnianej branży postanowili podjąć kroki w celu wyeliminowania nadwyżki zdolności produkcyjnych i są gotowi uiszczać opłaty w celu finansowania wypłat dla przetwórców chcących zaprzestać produkcji; oraz

wspomniani przetwórcy, to jest dziesięć spółek, są członkami podmiotu wyposażonego w osobowość prawną (»stowarzyszenie«) w celu wprowadzenia w życie uzgodnień na następujących zasadach:

- [odchodzący] dokonując[y] uboju oraz przetwarzając[y] 420 000 sztuk zwierząt rocznie, stanowiąc[y] około 25% aktywnej zdolności produkcyjnej, dojdą do porozumienia z [pozostającymi] w sprawie odejścia z branży oraz przestrzegania następujących warunków;
- odchodzący podpiszą klauzulę przewidującą dwuletni zakaz konkurencji w zakresie przetwarzania bydła w Irlandii;
- zakłady odchodzących zostaną zlikwidowane;
- nieruchomości gruntowe związane ze zlikwidowanymi zakładami nie będą wykorzystywane dla celów przetwarzania mięsa wołowego przez okres pięciu lat;
- dzięki pożyczkom udzielonym przez pozostających, którzy należą do stowarzyszenia, odchodzącym wypłacać się będzie rekompensatę w ratach;

- wszyscy pozostający uiszczać będą dobrowolną opłatę na rzecz stowarzyszenia w wysokości 2 EUR od sztuki w przypadku tradycyjnego procentowego uboju i 11 EUR od sztuki w przypadku uboju bydła ponad wspomnianą wielkość;
- opłata będzie wykorzystywana w celu spłaty pożyczek pozostających; zaprzestanie się pobierania opłat z chwilą spłacenia pożyczek;
- sprzęt odchodzących wykorzystywany w ramach wstępnego przetwarzania mięsa wołowego zostanie sprzedany wyłącznie pozostającym w celu wykorzystania go jako sprzęt zapasowy lub części zamienne albo zostanie sprzedany poza terytorium Irlandii;
- swoboda pozostających w zakresie produkcji, ustalania cen, warunków sprzedaży, przywozu i wywozu, wzrostu wydajności nie zostanie naruszona;

oraz przyjęto, że porozumienie takie może w świetle art. 81 ust. 1 WE wpływać w znacznym stopniu na handel między państwami członkowskimi, w związku z czym nasuwa się pytanie, czy uzgodnienie takie należy uznać za uzgodnienie, którego celem jest, niezależnie od skutku, zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji wewnątrz wspólnego rynku, a zatem uznać je za niezgodne z art. 81 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- ¹⁴ Przedstawiając niniejsze pytanie, sąd krajowy dąży zasadniczo do ustalenia, czy porozumienia mające cechy takie jak porozumienia BIDS należy uznać za porozumienia ograniczające konkurencję i zakazane na mocy art. 81 ust. 1 WE z uwagi na sam ich cel czy też, wprost przeciwnie, aby dojść do takiego wniosku, należy wcześniej wykazać wystąpienie antykonkurencyjnych skutków takich porozumień.
- ¹⁵ Należy przypomnieć, że zakazem przewidzianym w art. 81 ust. 1 WE objęte jest porozumienie, którego „celem lub skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji wewnątrz wspólnego rynku”. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sięgającym wyroku z dnia 30 czerwca 1966 r. w sprawie 56/65 LTM, Rec. s. 337, 359, alternatywny charakter tej przesłanki wyrażony przy pomocy spójnika „lub” skutkuje w pierwszej kolejności koniecznością zbadania samego celu porozumienia z uwzględnieniem kontekstu gospodarczego, w jakim ma być ono stosowane. Jednakże w wypadku, gdy analiza klauzul tego porozumienia nie wskazuje na wystarczający stopień szkodliwości dla konkurencji, należy wówczas zbadać skutki porozumienia, a do objęcia go zakazem wymagane jest spełnienie przesłanek, które wskazują na faktyczne zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji w odczuwalny sposób.
- ¹⁶ By dokonać oceny, czy porozumienie jest zakazane na mocy art. 81 ust. 1 WE, uwzględnienie jego konkretnych skutków jest więc zbędne, jeśli okazuje się, że ma ono na celu zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji wewnątrz wspólnego rynku (zob. wyroki: z dnia 13 lipca 1966 r. w sprawach połączonych 56/64 i 58/64 Consten i Grundig przeciwko Komisji, Rec. s. 429, 496, z dnia 21 września 2006 r. w sprawie C-105/04 P Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-8725, pkt 125). Badanie to należy przeprowadzić w świetle treści porozumienia oraz kontekstu gospodarczego, w jaki porozumienie to wpisuje się (zob. wyroki: z dnia 28 marca 1984 r. w sprawach połączonych 29/83 i 30/83 Compagnie royale asturienne des mines i Rheinzink przeciwko Komisji, Rec. s. 1679, pkt 26, z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie C-551/03 P General Motors przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-3173, pkt 66).

- 17 Rozróżnienie „naruszeń ze względu na cel” i „naruszeń ze względu na skutek” jest związane z okolicznością, że pewne formy zмовы między przedsiębiorstwami można uznać, z uwagi na sam ich charakter, za szkodliwe dla prawidłowego funkcjonowania normalnej konkurencji.
- 18 W przedłożonych Trybunałowi uwagach na piśmie zarówno Competition Authority, jak i rząd belgijski oraz Komisja Wspólnot Europejskich twierdzą, że porozumienia BIDS realizują w oczywisty sposób antykonkurencyjny cel, w związku z czym analiza ich konkretnych skutków jest zbędna, i uważają, że omawiane porozumienia zostały zawarte w sposób sprzeczny z zakazem przewidzianym w art. 81 ust. 1 WE.
- 19 BIDS twierdzi natomiast, iż rzeczzone porozumienia nie należą do kategorii naruszeń ze względu na cel, ale — wprost przeciwnie — należy je zbadać w świetle ich konkretnych skutków na rynku. BIDS podnosi, że, po pierwsze, porozumienia BIDS nie realizują antykonkurencyjnego celu, a po drugie, nie wywołują szkodliwych skutków dla konsumentów, a ogólniej dla konkurencji. BIDS wyjaśnia, że celem tych porozumień nie jest naruszenie konkurencji i dobra konsumentów, ale racjonalizacja sektora mięsa wołowego w celu zwiększenia jego konkurencyjności poprzez ograniczenie nadwyżek zdolności produkcyjnych, aczkolwiek bez eliminowania ich.
- 20 Ten ostatni argument nie może zostać uwzględniony.
- 21 W celu określenia, czy porozumienie podlega zakazowi przewidzianemu w art. 81 ust. 1 WE, należy w istocie skupić się na treści jego postanowień i na obiektywnych celach, do osiągnięcia których ono zmierza. Zakładając nawet w tym względzie, że zostanie wykazane, iż strony porozumienia działały bez jakiegokolwiek subiektywnego zamiaru ograniczenia konkurencji, ale w celu zaradzenia skutkom kryzysu w branży, takie rozważania nie mają znaczenia przy stosowaniu rzeczzonego przepisu. Można bowiem uznać, że porozumienie ma na celu ograniczenie konkurencji, nawet gdy nie jest to jego jedyny cel, ale gdy ma także inne dozwolone cele (zob. ww. wyrok w sprawie

General Motors przeciwko Komisji, pkt 64 i przytoczone tam orzecznictwo). W celu uzyskania zwolnienia z zakazu przewidzianego w art. 81 ust. 1 WE elementy, na które powołuje się BIDS, mogą, stosownie do okoliczności, zostać uwzględnione tylko i wyłącznie w ramach art. 81 ust. 3 WE.

22 BIDS podnosi ponadto, że pojęcie naruszenia ze względu na cel należy interpretować zawężająco. Do tej kategorii należą wyłącznie porozumienia mające na celu horyzontalne ustalanie cen, ograniczanie produkcji lub podział rynków — porozumienia, których antykonkurencyjne skutki są na tyle oczywiste, że nie wymagają one żadnej analizy ekonomicznej. Porozumienia BIDS nie dają się porównać z tego typu porozumieniami ani z innymi formami złożonych karteli. BIDS twierdzi, że porozumienie dotyczące ograniczenia nadwyżek zdolności produkcyjnych w sektorze nie może być porównywane z porozumieniem zmierzającym do „ograniczenia produkcji” w rozumieniu art. 81 ust. 1 lit. b) WE. Pojęcie to należy bowiem rozumieć w ten sposób, że dotyczy raczej ograniczenia łącznej produkcji na rynku niż ograniczenia produkcji przez niektóre podmioty gospodarcze, które dobrowolnie wycofują się z rynku, nie powodując zmniejszenia produkcji.

23 Jednakże, jak zaznaczyła rzecznik generalna w pkt 48 swojej opinii, rodzaje porozumień przewidziane w art. 81 ust. 1 lit. a)–e) WE nie stanowią wyczerpującego wykazu zakazanych zmów.

24 Dlatego też należy zbadać, czy porozumienia o cechach takich jak te, które opisał sąd krajowy, mają na celu ograniczenie konkurencji.

- 25 Według BIDS można wykluczyć wszelki antykonkurencyjny skutek, jeżeli porozumienie nie wpływa na łączną produkcję na rynku i nie ogranicza swobody autonomicznego działania podmiotów gospodarczych. W sprawie przed sądem krajowym opuszczenie rynku przez niektóre podmioty gospodarcze nie ma znaczenia, ponieważ pozostający są w stanie zaspokoić popyt.
- 26 BIDS dodaje, że struktura rynku nie pozwala przetwórcom na wywieranie wpływu na ten rynek, ponieważ popyt pochodzi w 90% spoza Irlandii. Siła nabywcza czterech dużych dystrybutorów na rynku irlandzkim ogranicza w znacznym stopniu siłę przetwórców. Należy też uwzględnić konkurencję, którą mogłyby stanowić nowe podmioty gospodarcze wchodzące na dany rynek.
- 27 BIDS wskazuje, że wypadki, w których ograniczenie podaży zostało uznane za naruszenie ze względu na cel, dotyczyły porozumień towarzyszących porozumieniom w sprawie horyzontalnego ustalania cen lub produkcji [decyzje Komisji: 80/1334/EWG z dnia 17 grudnia 1980 r. w sprawie postępowania na podstawie art. [81] traktatu EWG (IV/29.869 — Włoskie szkło lane) (Dz.U. L 383, s. 19) i 94/601/WE z dnia 13 lipca 1994 r. w sprawie postępowania na podstawie art. [81] traktatu WE (IV/C/33.833 — Karton) (Dz.U. L 243, s. 1)], z którymi porozumień BIDS nie da się porównać.
- 28 Według BIDS praktyka decyzyjna Komisji oraz orzecznictwo nie pozwalają uznać, że ma miejsce ograniczenie ze względu na cel [zob. w szczególności decyzje Komisji: 84/380/EWG z dnia 4 lipca 1984 r. w sprawie postępowania na podstawie art. [81] traktatu EWG (IV/30.810 — Włókna syntetyczne) (Dz.U. L 207, s. 17) i 94/296/WE

z dnia 29 kwietnia 1994 r. w sprawie postępowania na podstawie art. [81] traktatu WE (IV/34.456 — Stichting Baksteen) (Dz.U. L 131, s. 15), jak również wyrok Sądu z dnia 31 stycznia 2001 r. w sprawach połączonych T-197/97 i T-198/97 Weyl Beef Products i in. przeciwko Komisji, Rec. s. II-303].

29 Porozumień BIDS nie można porównywać z zamrożeniem zdolności produkcyjnych zamierzonym przez konferencje linii żeglugowych w decyzji Komisji 94/980/WE z dnia 19 października 1994 r. w sprawie postępowania na podstawie art. [81] traktatu WE (IV/34.446 — Porozumienie transatlantyckie) (Dz.U. L 376, s. 1), ponieważ nie było ono wystarczające, by wyeliminować nadwyżki zdolności produkcyjnych w sektorze.

30 Wreszcie porozumienia BIDS nie przewidują ani zamrożenia lub niewykorzystania zdolności produkcyjnych, ani wymiany informacji, ani limitów czy innych środków służących zachowaniu udziałów pozostających w rynku.

31 Z akt sprawy i z informacji przekazanych przez sąd krajowy wynika w tym względzie, że celem porozumień BIDS jest istotna zmiana struktury rynku dzięki mechanizmowi służącemu do zachęcania konkurencyjnych przedsiębiorstw do opuszczenia rynku.

32 Informacje przedstawione Trybunałowi wskazują, że porozumienia BIDS zmierzają do poprawy ogólnej rentowności przedsiębiorstw oferujących ponad 90% usług z zakresu przetwórstwa mięsa wołowego na rynku irlandzkim, umożliwiając im zbliżenie się do skali minimalnej wydajności, a nawet jej osiągnięcie. W tym celu omawiane porozumienia realizują dwa główne cele. Po pierwsze, chodzi o zwiększenie stopnia

koncentracji danego rynku poprzez znaczne ograniczenie liczby przedsiębiorstw oferujących usługi z zakresu przetwórstwa, a po drugie, o wyeliminowanie blisko 75% nadwyżek zdolności produkcyjnych.

33 Porozumienia BIDS zmierzają zatem zasadniczo do umożliwienia szeregowi przedsiębiorstw wdrożenia wspólnej polityki, która ma na celu sprzyjać opuszczeniu rynku przez niektóre z nich, a w konsekwencji ograniczyć nadwyżkę zdolności produkcyjnych, która wywiera wpływ na ich rentowność, uniemożliwiając im poczynienie oszczędności skali.

34 Ten rodzaj porozumień jest wyraźnie sprzeczny z koncepcją właściwą postanowieniom traktatu WE dotyczącym konkurencji, zgodnie z którą każdy podmiot gospodarczy winien określać w sposób autonomiczny politykę, jaką zamierza realizować na rynku. Artykuł 81 ust. 1 WE ma w istocie na celu zakazanie wszelkiej formy koordynacji, która pozwala świadomie na zastąpienie konkurencji wraz z jej zagrożeniami praktyczną współpracą przedsiębiorstw.

35 W sytuacji konkurencji przedsiębiorstwa, które zawarły porozumienia BIDS, nie miałyby — w razie braku tych porozumień — innych środków służących zwiększeniu ich rentowności, jak tylko zwiększenie rywalizacji handlowej między nimi lub przeprowadzenie koncentracji. Ze względu na te porozumienia omawiane przedsiębiorstwa mogły uniknąć takiej operacji i wspólnie ponieść znaczną część kosztów

koniecznych do zwiększenia stopnia koncentracji rynku, w szczególności dzięki opłacie w wysokości 2 EUR za jednostkę wyprodukowaną przez każdego z pozostających.

36 Ponadto środki wdrożone, aby osiągnąć cel porozumień BIDS, obejmują też ograniczenia, których cel ma charakter antykonkurencyjny.

37 Po pierwsze, jeśli chodzi o składkę w wysokości 11 EUR za sztukę bydła w przypadku uboju ponad zwykłą wielkość produkcji każdego z pozostających, zdaniem BIDS składka ta stanowi zapłatę uiszczaną przez pozostających w zamian za pozyskanie klientów odchodzących. Należy jednak zaznaczyć, że — jak wskazała rzecznik generalna w pkt 85 swej opinii — taki środek stanowi też przeszkodę w naturalnym rozwoju udziałów w rynku względem niektórych z pozostających, którzy z uwagi na zniechęcający charakter tej składki są nakłaniany do nieprzekraczania ich zwykłej wielkości produkcji. Ten środek może zatem doprowadzić niektóre podmioty gospodarcze do zamrożenia ich produkcji.

38 Po drugie, jeśli chodzi o ograniczenia nałożone na odchodzących w odniesieniu do rozmieszczenia i korzystania z ich zakładów produkcyjnych, porozumienia BIDS zawierają również, ze względu na sam ich cel, ograniczenia konkurencji, jako że zmierzają one do uniemożliwienia korzystania z tych zakładów przez nowe podmioty gospodarcze wchodzące na rynek celem konkurowania z pozostającymi. Jak podkreślił Competition Authority w swoich uwagach na piśmie, konieczne inwestycje związane z budową nowego zakładu przetwórczego znacznie przewyższają koszty przejęcia istniejącego zakładu, w związku z czym ograniczenia te ewidentnie zmierzają do zniechęcenia konkurentów do każdego nowego wejścia na rynek na całym obszarze Irlandii.

39 Wreszcie fakt, iż rzeczzone ograniczenia, jak również klauzula o zakazie konkurencji narzucona odchodzącym, są ograniczone w czasie, nie pozwala na podważenie stwierdzenia, że cel porozumień BIDS ma antykonkurencyjny charakter. Jak wskazała rzecznik generalna w pkt 86 swej opinii, takie elementy mogą co najwyżej mieć znaczenie przy badaniu czterech przesłanek, których spełnienie jest wymagane na mocy art. 81 ust. 3 WE, by uniknąć zakazu przewidzianego w art. 81 ust. 1 WE.

40 W świetle powyższych rozważań na przedstawione pytanie należy odpowiedzieć, że porozumienie mające cechy takie jak porozumienie modelowe zawarte między dziesięcioma głównymi przetwórcami mięsa wołowego w Irlandii, członkami BIDS, przewidujące w szczególności ograniczenie zdolności przetwórczych o 25%, ma na celu zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji w rozumieniu art. 81 ust. 1 WE.

W przedmiocie kosztów

41 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

Porozumienie mające cechy takie jak porozumienie modelowe zawarte między dziesięcioma głównymi przetwórcami mięsa wołowego w Irlandii, członkami Beef Industry Development Society Ltd, przewidujące w szczególności ograniczenie zdolności przetwórczych o 25%, ma na celu zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji w rozumieniu art. 81 ust. 1 WE.

Podpisy